

Nelly en Wim nemen afscheid van 'huiskamer' van Lierop

Voor generaties Lieroppenaren is Van Oosterhout veel meer dan de lokale kroeg: er ontstonden liefdes, er werd gefeest en er werd gezamenlijk getreurd. Na 135 jaar houdt de 'huiskamer' van Lierop op te bestaan. „Het is mooi geweest.”

Bart Werts
bart.werts@ed.nl

Helmond

Dat café-zaal Van Oosterhout veel meer is dan alleen een kroeg, wordt zondag al snel duidelijk. Vrienden, familie en lokale verenigingen zoals fanfare St. Willibrordus, mannenkoor A Capella en gilde Sint Antonius Abt brengen een laatste saluut aan de huidige uitbaters Nelly van Oosterhout (66) en Wim Berkens (68). Het tweetal stopt na 39 jaar en daarmee verdwijnt een begrip uit de regio.

Met dansen maakte Van Oosterhout halverwege de vorige eeuw naam. Mensen van heinde en ver trokken iedere zondag naar het café aan de Van Dongenstraat, op zoek naar een gezellige avond of de liefde. „Kort geleden kwam er een echtpaar dat elkaar hier heeft ontmoet; ze zijn nu bijna zestig jaar getrouwd”, vertelt Nelly.

Het had echter niet veel gescheeld of Van Oosterhout was enkele jaren na de oprichting alweer gestopt. „Ons opa Karel heeft de zaak voor het eerst geopend”, zegt Nelly. „Ons pap Marinus had er eigenlijk helemaal geen zin in om het over te nemen, hij

wilde gaan emigreren. Gelukkig ontmoette hij toen ons mam Tonnie, die had wel interesse om de zaak over te nemen.”

Duidelijke rolverdeling

Na het overlijden van Marinus nam Nelly het stokje over. De eerste jaren

Voor generaties zijn we de 'huiskamer' van Lierop geweest, daar ben ik best trots op

– Nelly van Oosterhout

deed ze dat samen met haar moeder; een paar jaar later kreeg ze een relatie met Wim. De rolverdeling tussen de twee is altijd duidelijk geweest. „Ik achter de bar, Nelly in de keuken”, geeft Wim aan. Hij prijst de gemiddelijke sfeer die er altijd in het café hangt.

Dat blijkt ook tijdens de afscheidsreceptie. Waar iedereen met een biertje in de hand herinneringen ophaalt, loopt hondje Fietje met een kwispelende staart rond tussen de mensen. Toch ziet Nelly veel verandering bij haar bezoekers: „Vroeger werden er altijd grappen verteld aan de bar, nu pakken ze als eerste hun mobiele telefoon.”

Jan Driessen (68) is een van die mensen die al bijna zijn hele leven bij

▲ Zaal van Oosterhout gaat dicht en maakt plaats voor woningbouw. Het afscheid plaats onder het mom 'de laatste dans', verwijzend naar de vroegere dansavonden. Op de foto rechts Nel van Oosterhout en Wim Berkens.

FOTO TEUN DANIELS/DCI MEDIA

Van Oosterhout komt. „Als 15-jarig menneke kwam ik dansen. Ik kreeg 2,50 gulden zondagsgeld en zo duur kostte een kaartje. Het was iedere keer een uitdaging om gratis binnen te komen, zodat ik toch drie biertjes kon drinken.”

Niet bang voor zwarte gat

„Het besef moet nog een beetje indalen”, meent Nelly als ze denkt aan de naderende sluiting. Bang voor het zwarte gat is ze in ieder geval niet. „Ik ga het zeker missen, maar heb nu ook meer tijd voor andere dingen.” Voor generaties zijn we de 'huiskamer' van Lierop geweest, daar ben ik best trots op.” Wim knikt instemmend: „Het is mooi geweest. Het was een prachtige tijd.”

REACTIES

Lezers over hun ervaringen in Van Oosterhout

Wat vonden de bezoekers van 'De huiskamer'?

Zwanger naar de Cats

„In mijn jonge jaren”, schrijft Arna Lammers uit Mierlo, „mocht ik gaan dansen in Lierop met een aantal vrienden uit Mierlo. 18.00 uur naar Lierop, met het busje van Van Gerven; daar kropen wij wel tien tot twaalf personen in. Hoe dat toen allemaal ging, alles kon. Na 'n paar sneeuwuitjes gehad en flink gedanst te hebben, weer met het busje naar huis. 11.00 uur thuis zijn, dat was de regel, anders mocht ik niet mee. Later, in 1972, ik was al getrouwd en in verwachting, kwamen de Cats. Daar moest ik bij zijn

natuurlijk. Maar ik kreeg op mijn donder van mijn schoonmoeder, die zei: 'Wie gitter naw nor de Cats, as ge in verwachting bent.' Ja ikke, dacht ik. Wat is er veel veranderd, maar wat een geweldige tijd heb ik gehad, bij Marinuske.”

Liefde op het eerste gezicht

„Op 26 november 1967 ontmoeten mijn ouders elkaar in de zaal van het café voor de eerste keer”, schrijft Marlies Knapen. „Mijn vader Gerard uit Stiphout en mijn moeder Mia uit Someren-Heide. Liefde op het eerste gezicht. Mijn vader heeft zijn toegangskaartje met de datum van de ontmoeting en de geboorte-

datum van mijn moeder altijd bewaard. Hij kan nog steeds met een verliefde blik naar mijn moeder kijken en vertellen over deze ontmoeting. In oktober 1969 zijn zij getrouwd, kregen twee kinderen en zijn zes kleinkinderen rijk. Het café wordt nu afgebroken en er worden appartementen gebouwd, deze zijn ontworpen door architectenbureau Compen, het bedrijf van mijn broer Johan. De cirkel is rond.”

Wat kom jij doen, menneke?

Martien Hendriks uit Someren-Eind herinnert zich de biljartcompetitie van VSBC Someren. „De eerste wedstrijd die ik bij Van Oos-

terhout speelde, was op een zaterdagavond. Ik moest met de fiets van Sluis 13 naar Lierop. Ik fietste al om 16.00 uur aan en was om 17.00 uur in Lierop. Ik kwam binnen en toen zei, Marinuske: „Wat kom jij doen, menneke?” Ik zei: „Ik moet hier biljarten.” Marinuske weer: „Het begint pas om 19.00 uur en ik moet het biljart nog poetsen, want daar heeft vannacht de hond op geslapen. De eerste keer dat ik met vriend Marinus van den Eijnden ging dansen in Lierop, is ook een onvergetelijke dag geworden. Ik zag een meisje met mooie zwarte haren. Ik zei tegen mijn vriend: „Daar ga ik een keer mee dansen.” Toen zei mijn vriend: „Die weigert jou toch!” Maar dat is reuze meegeval-

len. Want volgend jaar in april zijn we 60 jaar getrouwd!”

Zelfgemaakte soep

„Ik heb sinds 1986 bij Van Oosterhout slechts onregelmatig iets genuttigd op mijn fietstochten vanuit Geldrop”, meldt Johan Kronenburg. „Maar ik kan me de karakteristieke kop van de huidige uitbater, Wim Berkens, die mij de zelfgemaakte soep, als ik me goed herinner, zelf kwam serveren, nog goed herinneren.” Wat mij betreft verdient het café op de wereldlijst van erfgoed geplaatst te worden of wat bescheiden: het mag onder Monumentenzorg vallen.”

– Bart Werts